

“నాన్నకి పెళ్ళి అవుతుంటేది సంబరమేగాని అమ్మకి వనితి వస్తూండన్న జ్ఞానం లేదు!” అని తల్లివారూ ఉండేది మా అమ్మ! పండగ వస్తూండంటే నా కప్పుడూ ఈ సంగతి జ్ఞానకంపచ్చి నవ్వు వస్తుంది. వినడానికి అనడానికి గమ్ముత్తుగా ఉన్నా ఈ మాటలో ఎంతో సత్యం ఉంది కదా?

పండగంటే సరదాపడేది ముఖ్యంగా ఆడవాళ్ళే. ఆడవాళ్ళ సిల్లలు. చినరికి మగవాళ్ళు! ఎందుకంటే పండగ వస్తూండంటే ఖర్చుకు గుండెనిబ్బరం అలవరచు కోవలసిన అవస్థ మగవాళ్ళది. ఇరుగిళ్ళలోటీ సొరగిళ్ళలోటీ సోటివడి ఖర్చుచేయడానికి ఉబలాటం పడేది అడవి, వీరిద్దరి సుద్య షిల్లలు. వాళ్ళకు సరదాయే ముఖ్యంకానీ, దాని కయిన ఖర్చు ముఖ్యంకాదు.

పండగంపెస్తాయి, సంవత్సరం పొడుగునా నయానే ఉంటాయి. ఇలా వచ్చే పండగంకోసం కొంచెం ముందుగానే స్నానం చేసుకుని ఎదురుచూడడం సుందరిది. సంవత్సరంలో కొనుక్కునే బట్టలు ఈ పండగల దుస్తులైనా చూసి కొనుక్కుంటే పండగనాడు దిగాలు పడిపోకుండా ‘సలగురితోసాల్సూ నారాయణా’ ఏదో ఒకటి అని నిబర్యానాపడిపోకుండా హుందాగా ఉండవచ్చు. కొనుక్కునేటప్పుడే జాగ్రత్తగా ఉపయోగ పడేవి, మనోవి, ఫాషనుగా ఉండేవి కొనుక్కోవాలి. అప్పుడే కొనుక్కున్న మరునాడే ఆ బట్టలంటే ముఖం మొత్తం. ‘అయ్యో, పొడయిపోతుంది’ అని దానిదాటపెట్టి స్నానం చేయగా అక్కరలేదు. సరదా వేసి పప్పుడల్లా, ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా కట్టుకుండుకు పనికివస్తాయి. ఇలా ముందుచూపు లేకుండా పెద్ద మొత్తం పెట్టి ఏ ఒక్కడో ఆరో చీర కొనుక్కుని సంవత్సరాని కొకసారికూడా ఆ చీర కట్టుకునే అవకాశం లాక ఇబ్బంది పడవలసి ఉంటుంది. (క్రిస్మస్ కి అని నూలుడెబ్బయి పెట్టి కొన్నాను’ అంటూ చెప్పుతారు.

కాని ఏం ప్రయోజనం? దాన్ని మళ్ళీ అలాంటి పండగ లకి, పెళ్ళిళ్ళకి తప్ప కట్టుకుండుకు ఉండదు. విలువలేని కాలం గడిస్తే నాటికి హుందా ఉండదు. సిల్లలకు వాళ్ళకు ఇస్తున్నవి మనం కొనడంకాదు; మనం మంచివినుకున్నవి వాళ్ళకు కొనాలి. అది ముఖ్యం. అంతమాత్రంవేత చిల్లించులకు సిల్లలంటే

పండగ సరదా!

మీరూ పెట్టడం విస్త్రుతంగా అలాంటి — ఓ నాలుగు మంచివీరూ కొనుక్కుంటే వాడుకుండుకు ఉంటాయి. పండగకి చీరలు కొన్న సరదా ఉంటుంది. చీరలు కొనేటప్పుడు — ధైర్యంగా ఉండేవాళ్ళు — చీర అందమే చూస్తారు. అది తమకి నమ్మతుంటా లేదా అని ఆలోచించరు. ఇది ఒకరకంగా మెరుగే. అందువల్ల చీర ఎవరు కట్టుకున్నా అందంగానే ఉంటుంది. ఇక అలా కొనుగోలి, తీరా దాన్ని కట్టుకునే ధైర్యం పోతుంది మరికొందరికి. కొన్నప్పుడు ఎంతో బాగున్న చీర కాస్తా కట్టుకునేటప్పుడు ‘గాడి’గా తోస్తుంది. ధైర్యంచేసి ఏ సందర్భంలోనూ కట్టుకోలేరు. ఇలాంటివాళ్ళు ఎప్పుడూ జాగ్రత్తగా ముందు ఆలోచించుకుని బజారుకు వెళ్ళాలి. లేకుంటే భర్త ఏ చీర తోస్తే దాన్ని సంతోషంగా స్వీకరించాలి. అంతే కాని కొట్టుమీదికి వెళ్లి చందల చీరలు చూసి, ఎచ్చినచీర కొని కట్టుకుండుకు వెనకటినే పరిస్థితిలో పడకూడదు. మనకు కట్టుకుండుకు పనికిరానిది కొట్లో ఉండడమే సుందరిది!

ఇక సిల్లలకు బట్టలు కొనడం ఈ రోజుల్లో సొర్రుగా ఉంటుంది. సాషను కదా అని నైతెక్కు, నైలాను గానులు కొంటారు. కాని ఎదిగే సిల్లలకు అంద భరి ధైర్య బట్టలు బద్దపడదు. నేనెప్పుడూ పండగలకు కూడా ‘మంచి బట్ట’లే కుట్టిస్తానని నమ్మ చూసి నవ్వుకుంటాను. కాని చిన్నవాళ్ళకు ఓ నది జతలు ఉండడం ముఖ్యం. “ఎక్కడికైనా వెళ్ళేటప్పుడు వెనుకనే బట్టలు” అంటూ అన్నీ మడతలుపెట్టి ఉంచితే — తీరా మనం తోడవోయేసరికి వాళ్ళకు మోలాళ్ళపైకి సోతాయి! భరిధైర్య బట్టలు — పట్టు పరికిణీలొంటిది — మడతవేసి కుట్టించినా కొంచెం ఉపయోగంగాని నైలానులొంటివాటికి తాత్కాలిక సిల్లలకు వాళ్ళకు ఇస్తున్నవి మనం కొనడంకాదు; మనం మంచివినుకున్నవి వాళ్ళకు కొనాలి. అది ముఖ్యం. అంతమాత్రంవేత చిల్లించులకు సిల్లలంటే

అభినాసం లేదని అనుకోవక్కరలేదు.

పాపం! మగవాళ్ళు. పండగల్లో ఆడవారికి ఉండే హడావిడి మగవారికి ఉండదు. మూజమే. అర్ధి కమ్మెన ఈతిబాధలకు తల ఒగ్గవలసినది మగవాడు. అటు సంఘంలో ఇటు ఇంట్లో తన గౌరవానికి, తనవారు ఎదురుచూసినదానికి తక్కువ కాకుండా కత్తిమీద సాము చేయవలసిన అవస్థ మగవాడిదే. ఈ రోజుల్లో భర్తలకు కూడా భార్యలే బట్టల ఎన్నిక చేస్తున్నారు. (ఈమధ్య అత్యధిక సంఖ్యలో వస్తున్న వ్యంగ్యచిత్రాలు చూస్తే మీకే తెలుస్తుంది!) అలా కొనేటప్పుడు గృహిణులు సాషను కదా అని ప్రవృత్త చోక్కలు కొనేసి కూచోకూడదు! అయినాగారు సర్వసాధారణంగా ఎటువంటివి చేసుకుంటారో అనే కొనడం చేర్చుకోవాలి. పక్కింటి అమ్మాయితోటీ స్పిన్నింగ్లోటీ సువకుగాని పోటీ మగవాళ్ళకు ఉండదు. సాషను కదా అని బ్లీడింగ్ మద్రాసు షర్టు కొంటే — దాన్ని కనీసం చలి చేయకుండా తొడుక్కుండుకు కూడా ఇబ్బంది పడతారు మావారు! పాపం! వారి తోషించేదు. ఎప్పుడూ కొంగ చెక్కలలాంటి తెల్లని బట్టలకు అలవాటుపడ్డ ప్రాణం సాషనుపేరిట తల ఒగ్గలేదు! ఈ వస్త్రసాధారణ విషయంలో స్త్రీలకూ, పురుషులకూ విజంగా ఏనుక్కు దోమకూ ఉన్నంత తేడా ఉంది! గ్రహించండి.

కొనుక్కోవడం ఒక ఎత్తు. వాటిని అందరికీ తృప్తి కలిగించే విధంగా కట్టుకోవడం ఒక ఎత్తు! పండగ పూటా పేచీపెట్టి కొనుక్కున్న ధైర్యాసారే చీర పోయిగా కట్టుకునే అడవాళ్ళు చాలా అరుదు. పగలంతా వంట ఇంట్లో మగ్గుతారు. ఘడ్యహ్నం అలసట, సాయంత్రం ఎందుకని ఓసారి చుట్టపెట్టుకుని విప్పి దాచేస్తారు! నిజమేనా?

పండగకు ముందురోజు ఏం వండారన్నది ఈసో మాత్రంగానైనా అనుకోవాలి. ఉదయం కొంచెం పెండరాళ్ళే వంటలు ముగించి చక్కగా కొత్త చీర కట్టుకోవాలి. కనీసం శుభ్రమైన చీరైనా కట్టుకోవాలి. ‘చీర కట్టుకోలేదే?’ అని అడిగించుకోకూడదు.

‘ఎప్పుడైనా కట్టుకోవచ్చు’ అనుకోకూడదు. ఎప్పుడో కట్టుకోడానికి ఇస్తుండదు కొనుక్కోవడం? జీవితం అనుభవించడానికి; దాని పెట్టడానికి కాదు. రోజు రోజుకు కాలచక్రం ముందుకు దొర్లుతుందిగాని వెనక్కు వెళ్ళదు. గడిచిన రోజు తిదిగిరాదు. ఇది జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే మనస్సులో బాధపడడాలూ, అయిష్టంగా సంసారాలు సాగించేయడాలూ, ముక్కులూ మూతులూ విరుచుకోడాలూ ఎక్కడివక్కడ ఎగిరిపోతాయి. ఈ ఉన్న కొద్ది కాలంలో ఆనందించే వ్యవధి తక్కువ. ఇక పంజాలూ వట్టింపులూ అంటూ దాన్ని తరిగించుకోవడం చేతకానితనం కదా?

‘పండగపూటా ఏమిటలా!’ ఆనిపించుకోకుండా సాధారణంగా గృహిణులు ఉండలేరు. ఈ సూతన సంవత్సరంలో అలా అనిపించుకోకూడదని నిశ్చయం చేసుకోండి. మీ సంసారాలు ‘సాంగో సాంగో’గా ఉంటాయి. అంతకుమించి భువిమీద దివి నేరే ఉండదు. పండుగపరదా అందరికీ సుందరిది!

—కె. రామలక్ష్మి

మామగారిపై మీ కేంత అధికారమో మావారిపై నాకూ అంతే!
చిత్రం—గిరిదేవ (సికిందరాబాదు-17)

